

معرفی دو بیمار فاسیولازیس با تظاهرات غیر معمول کلینیکی و رادیوگرافی

دکتر سید مرتضی هاشمی*، دکتر سید حسن عادلی**

* استادیار بخش گوارش مجتمع آموزشی درمانی حضرت رسول اکرم(ص)

** - دستیار داخلى دانشگاه علوم پزشکی ایران

Report of two cases of fascioliasis with unusual clinical and imaging manifestation

M.hashemi M.D., H.Adeli M.D.

Abstract:

Fascioliasis is an uncommon parasitic infection of liver especially in non sheep-raising area. It can be considered in differential diagnosis of other infectious or neoplastic diseases of the liver because of the similarities in clinical manifestations and laboratory findings. Diagnosis is important for, it can be treated by a single drug with prevention of progressive liver disease.

We report two cases of this disease. First case was a 37 years old woman with abdominal pain and systemic symptoms, whose findings in abdominal CT-Scanning was included multiple low-density hepatic lesions. After laparoscopic wedge biopsy of livers, granulomatous lesions with eosinophilic infiltration was reported, and thereafter anti-fasciola hepatica antibody was found to be positive.

Second case was a 55 years old man who was admitted for systemic symptoms and pain in right subscapular region. He had hepatomegaly. According to peripheral eosinophilia, multiple hyperechoic liver lesions and positive anti-fasciola hepatica antibody titer the patient was treated with antifasciola drug.

آن تغذیه می کند این مرحله با هضم بافت کبدی و تشکیل کیست های هموراژیک و التهابی همراه است. در همین مرحله، گاهی سیستم دفاعی بدن باعث مهار فلوك می شود و در نتیجه گرانولوم به وجود می آید. در غیر این صورت انگل وارد مجرای صفراوی داخل و خارج کبدی شده به صورت کرم بالغ سال ها در همان محل باقی می ماند. این بیماران ممکن است با تب، تعریق، لرز تکان دهنده، درد شکم (به خصوص قسمت فوقانی راست شکم)، بی اشتہایی، تهوع، اسهال و یا شیوع کمتر بیوست و یا استفراغ مراجعه کنند. کهیر و درموگرافیسم گاهی دیده می شود. در معاینه بالینی هپاتومگالی، آسیت و زردی ممکن است وجود داشته باشد. گاهی در بیمار علائم درگیری ریوی غالب است. بیمار ممکن است از سرفهای خشک شکایت کند و در معاینه (و عکس سینه) شواهدی از پلورزی یا هیدروپنوموتوراکس یا انفیلتراسیون قاعده ریه راست مشاهده شود^(۱،۲) وجود کرم بالغ در مجرای صفراوی و التهاب ثانویه به آن باعث

خلاصه:

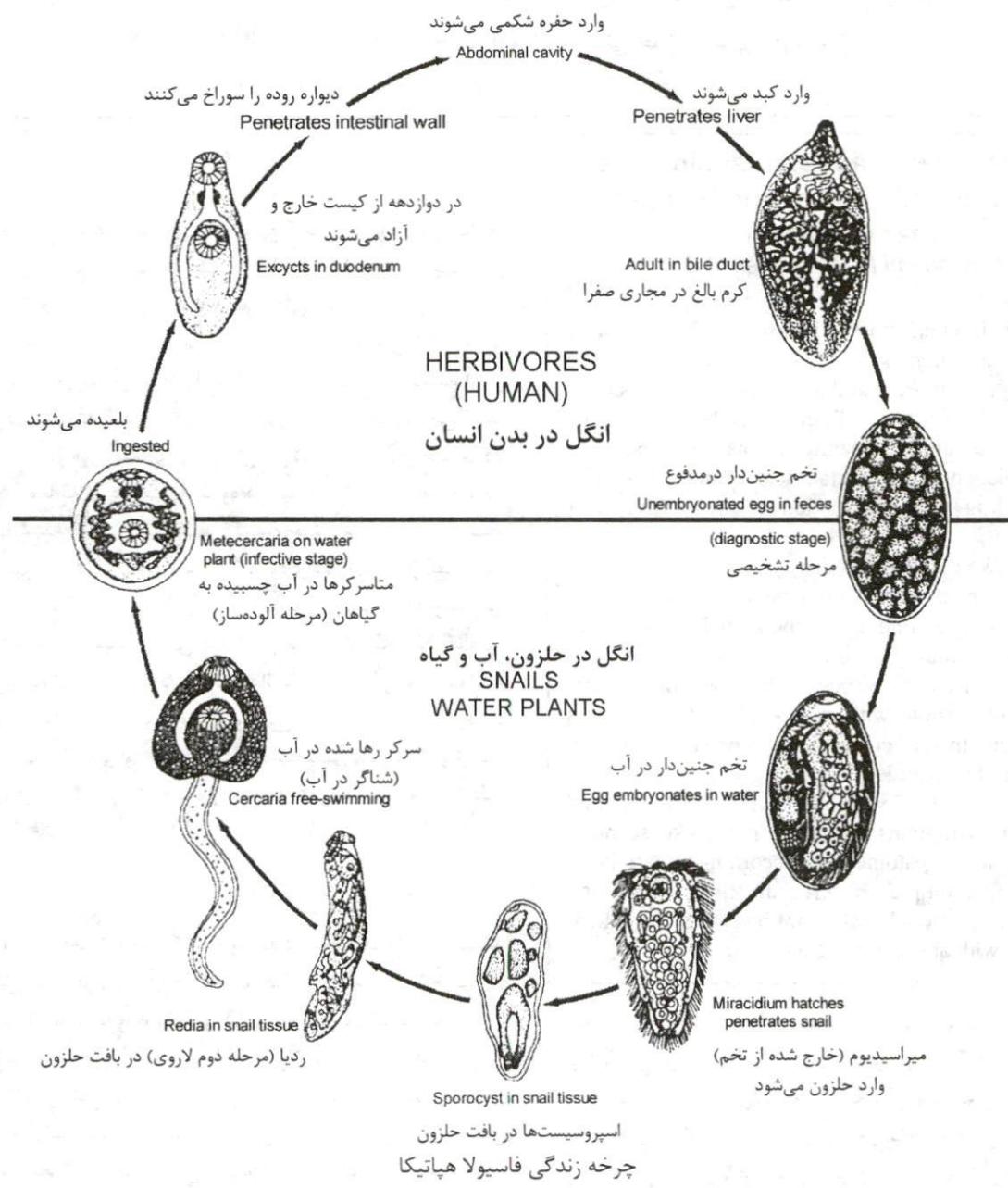
فاسیولازیس یک عفونت انگلی غیر شایع کبد به خصوص در مناطق غیر دامپروری می باشد که به علت شباهت تظاهرات کلینیکی آن می تواند در تشخیص افتراقی با سایر بیماری های عفونی و یا نئوپلاستیک کبد مطرح شود، همچنین تشخیص این بیماری به دلیل این که با تجویز یک داروی ساده می توان بیماری را درمان کرد و از عوارض عمده آن از قبیل بیماری پیشرفتی کبد جلوگیری به عمل آورد اهمیت پیدا می کند. در این مقاله ما دو مورد بیماری را گزارش می کنیم. بیمار اول خانم ۳۷ ساله ای بود که با علائم عمومی به علاوه درد شکم مراجعه کرده بود و در CT Scan شکم ضایعه هیبودانس کبدی داشت. پس از انجام لایپراسکوپی و گرفتن بیوپسی گووهای (Wedge)، در بافت شناسی، گرانولوم با انفیلتراسیون اتوزینوفیلی گزارش شد و سپس تیتر آنتی فاسیولای مثبت گزارش گردید. در مورد دوم ۵۵ ساله ای که وی نیز با علائم عمومی درد زیر کتف راست مراجعه کرد و در معاینه هپاتومگالی داشت. با توجه به اتوزینوفیلی خون محیطی، ضایعات هیپر اکو متعدد کبدی و زمینه ذهنی تشخیصی مورد اول و تیتر آنتی فاسیولای بالا گزارش شده، بیمار با داروی آنتی فاسیولازیس تحت درمان قرار گرفت.

مقدمه:

فاسیولازیس عفونت انگلی کبد به وسیله فاسیولا هپاتیکا یک ترمادن هرمافروزی است. کرم بالغ آن در مجرای صفراوی داخل و خارج کبدی میزبان نهائی (عمدتاً بز و گوسفند و گاو) زندگی می کند. این انگل انسان را کمتر آلوده می کند با این حال فاسیولازیس انسانی در بیش از ۳۰ کشور گزارش شده است^(۱). علی رغم این که بیماری در انسان خفیفتر از دام است ولی موارد شدید (حتی مرگ) ناشی از این انگل گزارش شده است^(۲). چرخه زندگی فاسیولا هپاتیکا شامل ۶ مرحله است که در شکل نمایش داده شده است.

روطوبت بالا و دمای معتدل بهترین شرایط برای تکثیر این انگل است. گوسفند و بز نقش مهمتری را نسبت به گاو در انتقال بیماری دارند. عادت غذایی خوردن سبزیجات خام محلی (که در کنار جویبارها می روید) باعث شیوع این بیماری می شود. از نظر پاتولوژی، متاسر کاریا در روده کوچک میزبان نهائی پس از خروج از حالت کیست وارد حفره شکمی شده، سپس طی ۴۸ ساعت به صورت فلوك نارس کپسول کبدی را سوراخ می کند و به مدت ۵-۶ هفته در نسج کبدی باقی می ماند و از

شکل ۱

بیماری بروز می‌کند که تشخیص را مشکل می‌سازد که باید از بیماری‌های دیگر افتراق داده شود. همانگونه که ذکر شد، پس از ورود به دستگاه گوارش، انگل ۳ مرحله را طی می‌کند:

۱- مرحله حاد

۲- مرحله نهفته (Latent)

۳- مرحله انسدادی

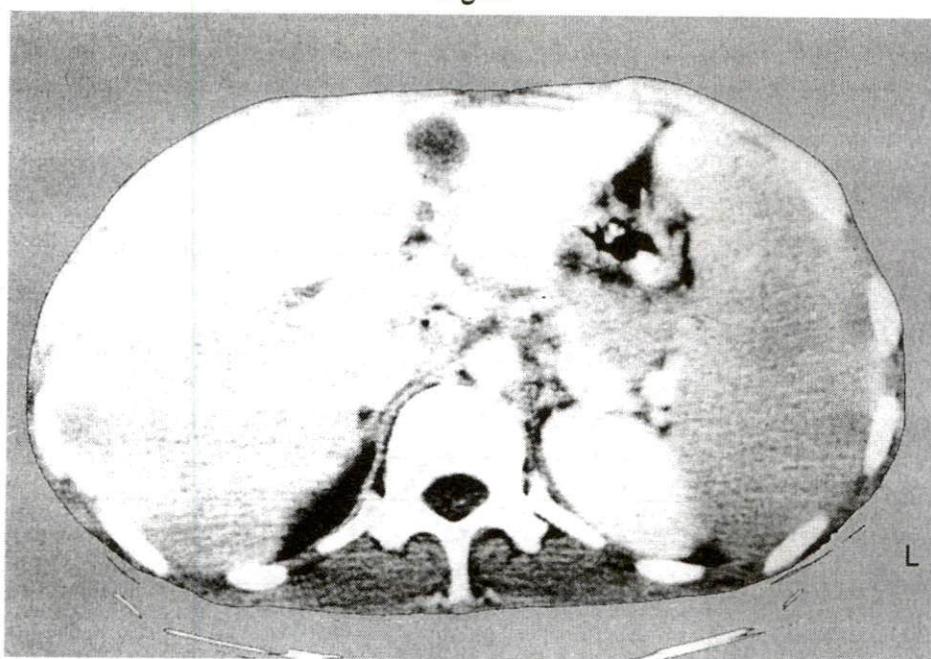
در مرحله حاد که در آن لارو از جدار روده به کبد مهاجرت می‌کند،

بروز دوره‌های عودکننده کولیک صفرایی، کلانژیت، و کوله سیستیت می‌شود. تشخیص بیماری بر مبنای تست‌های سرولوژی و آزمایش مدفع و آسپرسیون ترشحات صفرایی از دودنوم و دیدن تخم انگل داده می‌شود^(۴).

تشخیص افتراقی:

اگر پژوهش به فکر این بیماری باشد مخصوصاً در مناطق اندمیک تشخیص مشکل نیست ولیکن گاهی مواردی غیر معمول در تشخیص

ممکن است لارو در یکی از ارگان‌ها باقی بماند و نتواند عبور کند، یعنی ممکن است کلسیفیه شود و یا ممکن است در اثر واکنش دفاعی بدن گرانولوم ساخته شود، این حالات به نام تظاهرات اکتوپیک نام‌گذاری شده است.^(۱) در این حال ندول‌های متعددی که در زیر سرخون ناحیه آنتروم معده در لایه اپاراتومی یافت می‌شود ممکن است به عنوان ضایعات بدخیم مطرح شوند. در ناحیه سکوم و آپاندیس، می‌تواند به صورت توده بروز کند که به علت واکنش التهابی و آسه‌های ریز و متعدد این ناحیه است. بنابراین بال لفوم و تومور بدخیم این ناحیه اشتباه می‌شود. در کبد به صورت ندول‌های متعدد با اندازه‌های متفاوت و گاهی نکروز در ندول‌های بزرگ‌تر تظاهر می‌کند پس می‌تواند با متاستاز، تومورهای بدخیم اولیه و ضایعات خوش‌خیم کبد در تشخیص

اسکن با تزریق ماده حاجب شکم بیمار خانم ۳۷ ساله (بیمار اول) که با تب و درد ربع فوقانی راست شکمی مراجعه کرده بود.

خلاصه‌ای از تعدادی از داروهای مصرف شده آورده می‌شود:

۱- داروهای قدیمی: امتین و دهیدروامتین که ۱ میلی‌گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن به صورت تزریق عضلانی یا زیر جلدی برای مدت ۷ تا ۱۰ روز تجویز می‌شود. این دارو در مرحله حاد بیماری مؤثر است. به دلیل وجود عوارض جانبی قلبی در طی درمان الکتروکاردیوگرام بیمار باید گرفته شده و در صورت بروز موج T معکوس و یا طولانی شدن قطعه QT دارو قطع می‌شود.

دهیدروامتین نسبت به امتین سرعت اثر بیشتر و عوارض جانبی کمتری دارد.^(۲)

۲- کلروکین: این دارو از طریق مهار سیستم ایمنی اثر می‌کند و باعث کاهش روند التهابی می‌گردد همچنین در کشن انگل مؤثر است بنابراین علائمی چون تب، بزرگی کبد، اوزینوفیلی و سرعت سدیمانتاسیون بالا با تجویز کلروکین به سرعت برطرف می‌شوند.

۳- هگزاکلروپاراگزیلول (Hetol): این دارو در چین و روسیه در درمان فاسیولاهپاتیکا استفاده شده است مقدار تجویز شده ۵۰-۸۰ میلی‌گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن به مدت ۷ روز است. از عوارض آن تهوع و استفراغ و سرگیجه است.

۴- (Bitin): این دارو مشتقی از فلون است، داروی انتخابی در درمان فاسیولاهپاتیکا است. به صورت خوراکی و با مقدار ۳۰-۵۰ میلی‌گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن، یک روز در میان به

افترaci قرار گیرد.^(۳) لارو از راه گردش خون می‌تواند به ریه، برد جنب، مغز، کره چشم، بیضه، زیر جلد و عضلات رفته و فاسیولازیس در تشخیص افتراقی بیماری‌های مربوط به این ارگان‌ها مطرح شود. در تشخیص افتراقی وضعیت تبدار، یعنی هنگامی که علاطم عمومی مرحله حاد FOU وجود دارد سایر بیماری‌های عفونی مطرح می‌شوند در این حال وجود کهیر و اوزینوفیلی به نفع عفونت انگلی می‌باشد. آسه کبد، کلائزیوپاتیت، کلائزیوکارسینوم داخل کبدی و بیماری گرانولوماتوز کبد با کبد و طحال بزرگ، آنزیم‌های کبدی افزایش یافته، الکالن فسفاتاز بالا، لوکوسیتوز و ESR بالا، وجود آسیت با گرادیانی پایین گاهی در تشخیص افتراقی مطرح می‌شوند.

در مرحله انسداد به علت استقرار کرم بالغ در مجرای صفراآوی و کیسه صفراء، ضایعات مربوط به سیستم صفراآوی از قبیل سنگ صفراآوی (در کیسه صفراء یا کلدوك)، هیدروپیس کیسه صفراء، و کلائزیوکارسینوم مجرای صفراآوی خارج کبدی و پانکراتیت مزمن و تومور سرپانکراس در تشخیص افتراقی مطرح می‌شوند.

درمان:

در مورد درمان فاسیولاهپاتیکا باید ذکر کرد که داروهای متعددی در زمان‌های مختلف به عنوان درمان انتخابی مطرح شده‌اند که عنوان کردن مفصل آنها خارج از حوصله این نوشتار است و در اینجا فقط

تک دوز ۲/۵-۵ میلی گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن در ۱۰۰٪/۹۸-۵ میزان دوز داده می شود. تجویز Bithionol بطور شایع با موارد انگل از بین رفته است. این دارو ابتدا در دام مصرف می شده ولی اکنون در انسان نیز به کار می رود^(۳).

-۸- Praziquantel: داروی قدیمی در درمان فاسیولاهپاتیکا با دوز ۷۵ میلی گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن در ۳ دوز منقسم برای ۵ روز است. با توجه به مصرف Bithionol امروزه این دارو کمتر به کار می رود^(۵).

معرفی بیماران:

بیمار اول خانم ۳۷ ساله اهل و ساکن تهران است که به علت تب ۲ هفته‌ای و لرزو درد اپیگاستر و قسمت فوقانی راست شکم همراه با کاهش وزن (۵ کیلوگرم طی دو ماه)، ضعف و خستگی و تعزیق شبانه و

میزان ۱۰ تا ۱۵ دوز داده می شود. تجویز Bithionol با کهیر، حساسیت به نور و علائم گوارشی همراه است. بخشی از این واکنش‌های آлерژیک ممکن است به دلیل آزاد شدن آنتیزن‌های انگل باشد. لوکوپنی و هپاتیت توکسیک از عوارض نادر این دارو هستند^(۴).

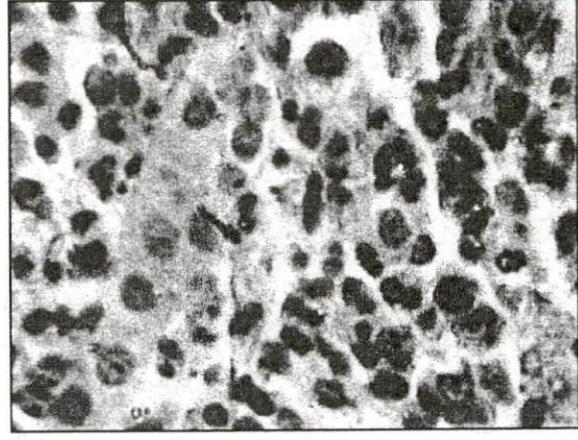
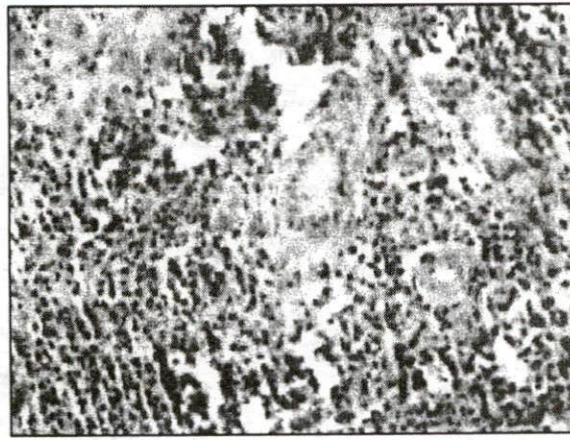
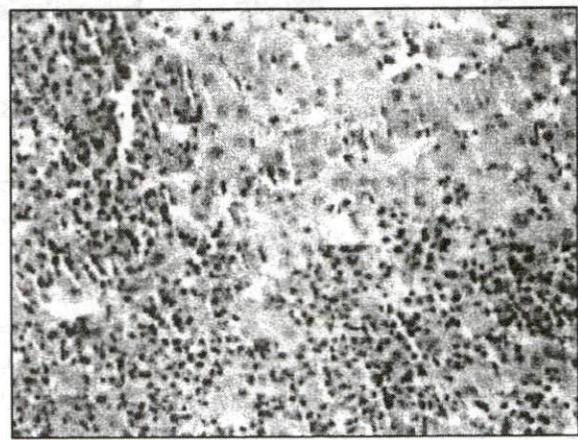
-۵- مترونیدازول: دارویی است که بطور گسترده برای از بین بردن یاخته‌ها به کار می رود.

در مرحله حاد و همچنین در مرحله ایکتر انسدادی تجویز می شود و باعث منفی شدن آزمایش مدفوع از نظر فاسیولاهپاتیکا می گردد. به مقدار ۱/۵ گرم روزانه برای ۱۳-۲۱ روز تجویز می شود.

-۶- آلبندازول: این دارو با تک دوز ۱۳ میلی گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن در احشام تجویز شده و ۹۴٪ مؤثر بوده است.

-۷- تری‌کلابندازول: این دارو از مشتقهای ایمیدازول می باشد و بر روی لارو و کرم بالغ فاسیولا مؤثر است و نشان داده شده است که با

شكل ۳

هپاتیت حاد نکروزی با ارت翔 اثوزینوفیلی

نتیجه آسیب‌شناسی عبارت بود از نکروز هپاتوسیتها و تخریب جدار فضاهای پورت همراه با ارتash فراوان انوزینوفیلها (عکس شماره ۳). دو روز پس از لایاراسکوپی آزمایش تیتر آنتی‌فاسیولای بیمار مثبت گزارش شد و بیمار تحت درمان با تری کلابندازول قرار گرفت. CBC قبل از ترخیص بیمار بیانگر وجود ۳۵٪ انوزینوفیلی بود.

۲- ۳ روز پس از شروع درمان، تب بیمار قطع و سایر علائم عمومی وی به تدریج برطرف گردید. ضایعه کبدی بیمار در سونوگرافی انجام شده در ۲ و ۴ ماه بعد وجود داشت اما در سونوگرافی ۹ ماه بعد شواهدی از وجود ضایعه قبلی وجود نداشت.

بیمار دوم آقایی ۵۵ ساله اهل و ساکن آمل بود که به علت درد در ناحیه زیر کتف راست، تبولیز تکان دهنده، تعزیق و بی‌اشتهاای و کاهش وزن بستری شد. در معاينة بالینی بیمار تب داشت. کم خونی خفیف و هپاتومگالی در دنک با اندازه ۱۵ سانتی‌متر از دیگر یافته‌های مثبت بودند.

در بررسی آزمایشگاهی

WBC = ۱۳۳۰۰ul EO = 62% ESR.40mm, Hb = ۱۱.gr/dl,

ALT = ۲۷IU/L AST = ۲۸ IU/L ALK Phosph = ۵۳۸IU/L

در سونوگرافی کبد (شکل شماره ۴) ضایعات متعدد اکوژن در لوب راست کبد و در CTscan شکم نواحی متعدد هیبیودانس در لوب راست کبد همراه با تشدید (enhancement) به دنبال تزریق ماده حاچب گزارش شد و در تفسیر CTscan ضایعات متاستاتیک کبد یا تومور اولیه کبد مطرح گردید (شکل شماره ۵).

برای بیمار تیتر آنتی‌فاسیولای درخواست شد که با تیتر ۱/۲۵۶ مثبت گزارش گردید.

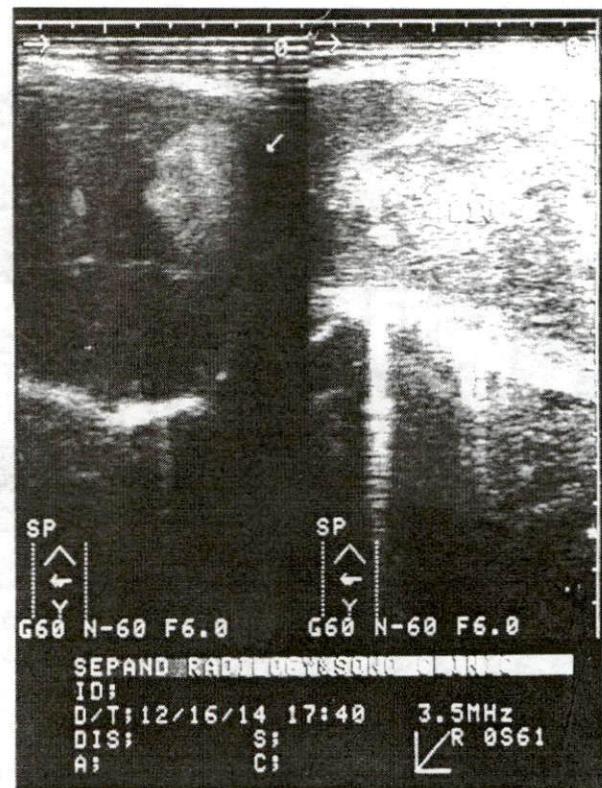
برای بیمار با تشخیص فاسیولایس درمان با تریکلابندازول شروع شد و پس از دوروز تب بیمار قطع گردید.

به علت عدم مراجعة بیمار امکان بررسی سیر بالینی این بیمار ممکن نبود.

بحث

بیمار اول شکایت غیر اختصاصی، عدم وجود زمینه اپیدمیک راهنمایی کننده، نداشتن انوزینوفیلی در CBC اولیه بیمار و سونوگرافی اولیه طبیعی اطلاعات کافی را برای تشخیص به دست نمی‌داد و در واقع موردی مشکل در تشخیص بود. در حالی که بیمار دوم با شرح حال واضح و کلاسیک، زمینه اپیدمیولیک مثبت، وجود انوزینوفیلی در خون محیطی و داده‌های تصویرنگاری تشخیصی مثبت بک مورد کامل‌مشخص از بیماری بود (البته وجود زمینه ناشی از شخص نیمار اول). وجود عوامل مختلف در نیمار اول سبب شد تا به بک کار تهاجمی مثل لایاراسکوپی برای تشخیص اقدام شود. البته تست‌های سروولیک فاسیولای برای بیمار درخواست شد، ولی قل از آماده شدن جواب آنها، لایاراسکوپی برای بیمار انجام نشده بود. گزارش‌های زیادی از سراسر جهان وجود دارد که پرشکار به عنت آنکه به فکر این بیماری نبوده‌اند اقدام به

شکل ۴

سونوگرافی کبد بیمار آقای ۵۵ ساله

به اشتهاای در این مرکز بستری شد. در معاينة بالینی هنگام بستری درجه حرارت ۳۸/۵ درجه سانتیگراد و حساسیت ناحیه اپیگاستر وجود داشت. اندازه کبد ۸-۱۰ سانتی‌متر بود. در سایر معاینات نکته دیگری به دست نیامد. در آزمایش‌های همراه بیمار diff و CBC طبیعی بود. ALT=130 IU/L AST=68 IUL ALK=phosph=330 IU/L

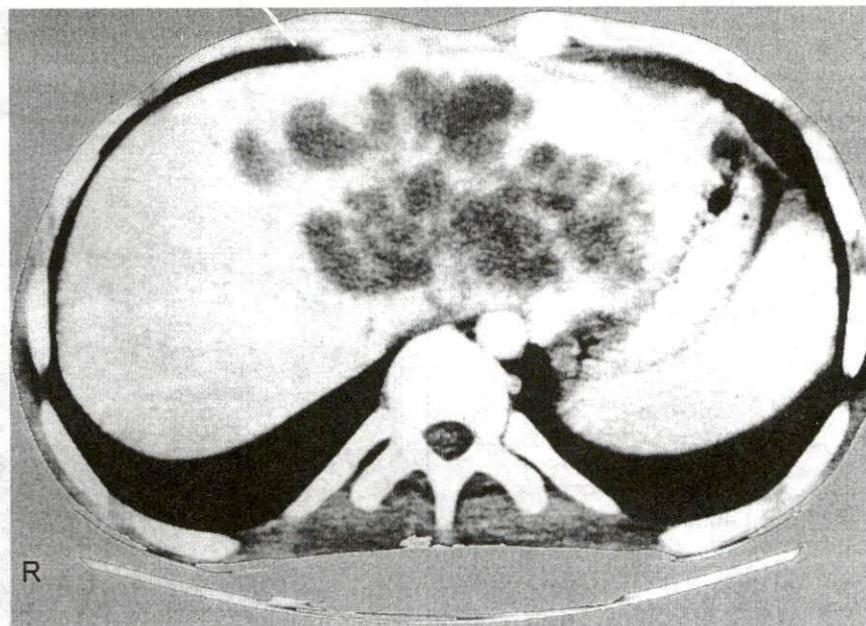
عکس قفسه صدری طبیعی و HBsAg منفی گزارش شده بود. سونوگرافی کبد نکته غیر طبیعی نداشت. در سونوگرافی لگن بک کیست تخدمان گزارش شد. سونوگرافی کبد در این مرکز (به فاصله قبلی یک ماه از سونوگرافی قبلی) در لوب چپ کبد بک ضایعه فضائی کوچک به اعاده ۱/۹٪ سانتی‌متر با اکوی Mixed CTscan گردید. در

سکم یک ناحیه هیبیودانس در لوب چپ کبد گزارش شد.

نتیجه آزمایش‌های انجام شده در این مرکز عبارت بود از Hb = ۱۱.۳ gr/dl با اندکس‌های مختصر پایین و میزان AST.ALT.ALK محتصر

علا ۷۷۰۰/uL. WBC = ۷۷۰۰. تست‌های سروولی آنتی‌فاسیولای درخواست شد. سراجام بیمار حفظ بررسی توده‌های کبدی و کیست تخدمان تحت لایاراسکوپی قرار گرفت. در این عمل دستگاه تیساسی طبیعی بود ولی در هر دو لوب کبد ندولهای متعدد وجود داشت که بیوپسی گووهای (Wedge) برداشته شد.

شکل ۵

CT اسکن با تزریق ماده حاجب شکم بیمار آقای ۵۵ ساله (بیمار دوم) که به علت تب و لرز و بی‌اشتهاای و کاهش وزن مراجعه کرده بود.

آزمایشگاهی است. در مجموع به نظر می‌رسد در اکثر موارد، تشخیص بیماری کار مشکلی نیست مشروط به آنکه پزشکان به فکر این بیماری باشند.

نویسنده‌گان این مقاله لازم می‌دانند از آقای دکتر صالحیان رئیس بخش پاتولوژی بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص) تشرکر کنند.

عمل جراحی کرده‌اند^(۱) و تشخیص بیماری بر اساس نمونه بافت‌شناسی داده شده است. در مورد بیمار ما پس از تشخیص فاسیولازیس مشخص گردید بیمار از سبزیجاتی که از ناحیه گیلان برای وی فرستاده می‌شد استفاده می‌کرده است. اوزینوفیلی بیمار نیز در CBC قبل از تشخیص نشان داده شد که با توجه به این موضوع و بررسی آنچه که در متون آمده است نبودن اوزینوفیلی در آزمایشهای اولیه احتمالاً یک خطای

References:

- 1 - M.G Chen and Kenneth E.Mott. Progress in assessment of morbidity due to fasciola hepatica infection . Tropical disease bulletin 1990 87 (4) 10-22
- 2 - K. wessely et al, Human fascioliasis treated with Triclabendazole for the first time Transaction of the royal society an tropical medicine and hygiene (1988) 82,743-745
- 3 - Laridd P.P Human Fasciolosis successfully treated With triclabendazole. Aust J Med 1992 22 (1): 45 - 7
- 4 - Mandell, Bennet et al. Principles and Practice of Infectious Disease. Churchill Livingstone 1996 2540-42
- 5 - Bacq, Besnier et al . Successfull treatment of fascioliosis Wit bithionol . Hepatology 1991; 14: 1066
- 6 - Foweetl - AR . A study of restricted Programme of strategic dosing against fasciola hepatica with triclabendazole. Vet.Rec 1990 127 (20): 492 - 3
- 7 - Partidario JA et al. Human fascioliasis . J Radiol . 1992 73 (12): 681 - 5
- 8 - Han J.K. et al, Radiologic fidings of human fascioliasis. Abdominal imaging 1994 18(8): 261-4
- 9 - Hillyer av et al. Use of the Fast - Elisa and EITB to determine the prevalence of Human fascioliasis. Am J Trop Med 1992; 46:603
- 10 - Sutton D. Tek book of Radiology and Medical Imaging. Churchill Livingstone PP: 1000-1001,1996.